

До персон. справ.Кучевий провідник
ОУН пс. Кармелюк.

А В Т О Б І О Г Р А Ф І Я

"По закінченні школи в 1935 р. я пішов на науку до шевця в сому селі. Після двох років став самостійним шевцем, перебуваючи даліше при батьках. Рівночасно помагав їм при господарстві. В 1940 р. я став симпатиком ОУН.

З приходом німців в 1941 р. я був командантом тимчасової поліції в рідному селі. В тому ж часі підрайоновий Брездєнь назначив мене станичним ОУН.

В 1942 р. мене покликали до "Бавдінсту", де я працював до весни 1943 р. Коли я вернувшись додому, кучевий провідник Мусоліні назначив мене знова станичним.

Восени 1943 р. підрайоновий Прометей назначив мене кучевим провідником. В м. травні 1944 р. я захворів на запалення мозгових опон, але по двох місяцях виздоровів. В той час мене застунав в роботі мій односельчанин Боднар Михайло, засуджений більшовиками в 1944 р.

В м. липні 1944 р. зловила мене німецька полева жандармерія разом з кучевим Барабаш Петром під час розкидування листівок і відставила на команду до Львова. Відтак перевезли нас на гестапо в Перемишлі, а відтак примістили в лагері в Пусткові біля Дембці. По трьох днях лагер евакуували і нас перевезли до концентраційного табору Саксенгаузен - Оранієнбург, де я перебув до квітня 1945 р. Перебуваючи в цьому таборі, я познайомився з членами ОУН - Косаренко Василем [з вищого проводу] і Грицьків Василем, який був арештований німцями в Берліні.

В м. квітні 1945 р. наш табор евакуували на захід. Подорозі біля м. Пархів [біля 180 км. від Берліна на захід] в хвилині зближення фронту всі люди розбіглися. Я в той час з кількома людьми прямував на захід, але більшовики завернули нас назад. Коли я прийшов на пересильний пункт, подався за поляна, бо їх відправляли відразу додому, а українців держали довше, провір'ючи при тому докладно. Десятьом людям - полякам і литовцям - жінкам і мужчинам разом видавали одну спільну посвідку на переїзд. Так добився я до Торуня, відтак дістав білет до Варшави, а звідси до Перемишля. Тому, що на пересильному пункті дуже більшовики провір'яли, я перейшов кордон нелегально. Біля Судової Вишні придержали мене більшовики, що охороняли міст, але коли я виказався посвідков, відпустили мене. В с. Черепин біля Львова я пов'язався зі знайомими повстанцями і вже зв'язком прийшов в своє село.

Дня 10.06.1945 р. прибув додому і відразу почав скриватись, бо місцеві поляки всинали мене за діяльність в час нім. окупації. По кількох днях я пов'язався з кучевим Омеляном, який зараз же забрав мене в підпілля. В м. липні 1945 р. я захворів на запалення ясен, і тоді відпущено мене на лікування в рідне село. Після вилікування даліше перебував в д. Омеляном, одначе коротко, бо відтак перебрав мене д. Буй-Тур, в якого я був до весни 1946 р. Після того я був при кучевому Лебедь. Літом 1946 р. назначив мене пр. Вільшаний курієром від ОП до КП, а осінню 1946 р. пр. Орлик назначив мене пунктовим на лінії від ОП до КП. Після смерті сл.п.пр. Орлика я відпроваджував людей до КП і подорозі залишився в своєму терені, де знова був коло д. Буй-Тура. Весню 1947 р. назначено мене кучевим провідником на місце внашого д. Мазени. Ця функція виконув досьогодні".

Дня 17.12.1947 р.

Кармелюк